

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **M. L.**, nar. ..., st. příslušnost Ukrajina, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, zastoupen Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Nádražní 38/8, Český Těšín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě ze dne 25. 7. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. června 2017 č. j. OAM-1/LE-LE05-LE05-R2-2017, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky **Mgr. Beaty Kaczynské se** určuje částkou **8.228,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I.**

[1] Žádost o udělení mezinárodní ochrany byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Dne 26. 7. 2017 byla zdejšímu soudu doručena žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí, ve které bylo žalovanému správnímu orgánu vytýkáno porušení některých ustanovení správního řádu, konkrétně:

- § 3, neboť správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou pochybnosti,
- § 50 odst. 2 a 3 správního řádu, neboť si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci,
- § 50 odst. 4 správního řádu, neboť žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo,
- § 52 správního řádu, neboť žalovaný neprovedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci,
- § 68 odst. 3 správního řádu, neboť je odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostatečné co se týká uvedení úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu ustanovení zákona o azylu.

Dále žalobce měl za to, že jeho žádost neměla být posouzena jako opakovaná dle § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení tak nemělo být zastaveno dle § 25 písm. i) téhož zákona. Současně žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě a ustanovení právního zástupce.

[3] Dne 21. 8. 2017 byla žaloba konkretizována tak, že poukazuje na novou skutečnost, že stejným způsobem rozhodl žalovaný o této jeho žádosti již jednou, a to rozhodnutím ze dne 10. 1. 2017, č.j. OAM-1/LE-LE05-LE05-2017. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě a ten rozsudkem ze dne 10. 4. 2017, č.j. 62 Az 2/2017, který nabyl právní moci dne 20. 4. 2017, rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V předmětném rozsudku soud vytkl správnímu orgánu, že pochybil při posouzení žádosti tím, že si neobstaral dostatek informací ohledně nově tvrzeného důvodu žádosti. Jak vyplývá z odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí, žalovaný v dalším řízení provedl se žalobcem pohovor, načež dospěl opětovně k závěru o nepřipustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a řízení zastavil. Žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s výtkami obsaženými ve zrušujícím rozsudku krajského soudu a jak vyhodnotil skutečnosti zjištěné pohovorem ze dne 30. 5. 2017. V předmětném pohovoru žalobce vysvětlil, proč existenci dluhu jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany neuvedl již v první podané žádosti. Z předmětného pohovoru se žalobcem vyplývá, že v době podání první žádosti o mezinárodní ochranu dluh sice existoval, nicméně v té době neměl obavy z jeho vymáhání, a tudíž ani nepředstavoval důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Tímto důvodem se obavy z vymáhání dluhu staly teprve později a jako takové byly uvedeny

v druhé žádosti žalobce. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

[4] Soud vyhověl žádosti o ustanovení advokáta, byť konkrétně v osobě jiné, než kterého se žalobce domáhal a současně přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 28. 7. 2017 č.j. 62 Az 13/2017-17. Ustanovený advokát doplnil žalobu dne 21. 8. 2017 tak, jak uvedeno v odstavci [3] tohoto rozsudku.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 22. 9. 2017 uvedl, že poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 23. 9. 2009 č.j. 1 Azs 43/2009-66, k této otázce konstatoval, že *„pro posouzení otázky, zda se v daném případě skutečně jedná o novou skutečnost, je podstatné především srovnání důvodů obou stěžovatelových žádostí.“* Rovněž odkázal na závěry svého rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65, dle nichž *„ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.“* Po posouzení důvodů uvedených jmenovaným pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 2. 1. 2017 správní orgán konstatuje, že jmenovaný uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se na Ukrajinu opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. snahu legalizovat si pobyt v ČR, kde chce pracovat a vydělávat peníze, protože na Ukrajině není práce. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žalobcem, a sice že má na Ukrajině dluh a vyhrožovali mu věřitelé, na základě které požaduje opětovně meritorní posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je správní orgán nucen konstatovat, že jak žalobce zcela jednoznačně vypověděl, byla mu tato skutečnost objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a ten tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za důvod pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán má za to, že se při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů, netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti.

II.

[6] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že žadatel dne 15. 5. 2015 podal v ČR svou první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo vedeno správní řízení pod č.j. OAM-457/ZA-ZA04-2015. Správní orgán vydal následně dne 14. 7. 2015 rozhodnutí, kterým jmenovanému nebyla mezinárodní ochrana v žádné formě udělena. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 7. 2015. Správní orgán dne 10. 1. 2017 vydal rozhodnutí ve věci žádosti výše jmenovaného o udělení

mezinárodní ochrany č.j. OAM-1/LE-LE05-LE05-2017. Tímto rozhodnutím bylo řízení o žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť správní orgán shledal, že se jedná o žádost nepřípustnou ve smyslu ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu. Jednalo se totiž o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který svým rozsudkem č.j. 62 Az 2/2017 ze dne 10. 4. 2017 zrušil rozhodnutí správního orgánu a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský soud vytkl správnímu orgánu, že pochybil při posouzení žádosti tím, že si neobstaral dostatek informací ohledně nově tvrzeného důvodu žádosti tedy existence dluhu na Ukrajině a jeho vymáhání. Bylo přistoupeno k opětovnému posouzení žádosti výše jmenovaného. Správní orgán dospěl, v souladu se závěrem Krajského soudu v Ostravě, k závěru, že k náležitému zjištění stavu věci a úplných a aktuálních podkladů pro rozhodnutí je nezbytné provést s žadatelem pohovor. Žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za důvod odjezdu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu svou snahu o legalizaci pobytu v ČR poté, co mu bylo uloženo vyhoštění, snahu nalézt zaměstnání a vydělat peníze, protože na Ukrajině není práce, a také obavu z povolání k výkonu vojenské služby. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení o žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu nezjistil na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů rozhodnutí žádné skutečnosti svědčící o tom, že byl či by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování, či že by mu hrozila vážná újma ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žadatelem, a sice že má na Ukrajině dluh a vyhrožovali mu věřitelé, na základě které požaduje opětovné meritorní posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je správní orgán nucen konstatovat, že jak žadatel zcela jednoznačně vypověděl, byla mu tato skutečnost objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a ten tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za důvod pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Jmenovaný totiž při pohovoru dne 30. 5. 2017 výslovně prohlásil, že jeho problémy s dluhem, resp., s neschopností jej splácet a následným vymáháním ze strany věřitelů začaly již na jaře 2014, tedy půl roku před jeho odjezdem z Ukrajiny, a byly důvodem jeho odjezdu. Současně prohlásil, že mu nic nebránilo v tom, aby tyto skutečnosti uvedl již v řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu.

[7] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že

- v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15. 5. 2015 žalobce uvedl, že na území ČR vstoupil v listopadu 2014 a v České republice chce zůstat, pracovat na stavbách, o návratu na Ukrajinu neuvažuje. V České republice pobýval již v r. 2003, 2008 a 2014 z důvodu práce. V případě návratu do vlasti se obává nástupu na vojnu a také se tam nedá klidně žít. Při pohovoru dne 15. 5. 2015 zopakoval, že hlavní důvod byla vojna a práce je druhý důvod. Pro život v České republice se rozhodl, že jsou tady lepší podmínky než v Rusku. O pracovní vízum si nezažádal, neboť jej nikdo

nedostal, tak to ani on nezkoušel. Předvolání do armády obdržel v dubnu nebo květnu 2014, měl se dostavit na vojenskou správu, avšak tam nešel z obavy, že bude odveden. Od bratra ví, že došla další předvolání. Na doporučení kamarádů požádal o azyl. O žádosti bylo rozhodnuto dne 14. 7. 2015 tak, že mezinárodní ochrana nebyla udělena dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu;

- podruhé o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 2. 1. 2017 v Balkové, poté co mu rozhodnutím Krajského ředitelství policie ČR, odboru cizinecké policie ze dne 1. ledna 2017 bylo uloženo správní vyhoštění a zákaz vstupu na území členských států Evropské unie v rozsahu tří let. K žádosti uvedl, že nemá politické přesvědčení, nikdy nebyl členem žádné strany ani organizace, nemá s politikou nic společného, na území České republiky vstoupil v r. 2014 na základě maďarského povolení k pobytu v pásmu do 50 km od hranice s Ukrajinou, pro malý pohraniční styk, jiné vízum neměl. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že na Ukrajině dluží peníze, proto si je potřebuje vydělat, doma chtějí vrátit dluh, vyhrožují mu a na Ukrajině není žádná práce. Na Ukrajině bydlel v Zakarpatské oblasti. Na území ČR nemá žádnou rodinu ani příbuzné, je si vědom, že na území ČR pobývá nelegálně, pracuje na stavbách, nemá žádné pracovní povolení;
- založena rozhodnutí žalovaného o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců ze dne 3. ledna 2017 č.j. OAM-1/LE-LE05-LE05-PS-2017 do 22.4.2017;
- založeny zprávy o Ukrajině, konkrétně Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2016 vydaná Ministerstvem zahraničních věcí Spojených států amerických 3. března 2017, Zpráva o stavu lidských práv na Ukrajině 16. srpna až 15. listopadu 2016 vydaná Úřadem Vysokého komisaře OSN pro lidská práva dne 9. prosince 2016, zpráva Freedom House z ledna 2017 na téma Svoboda ve světě 2017-Ukrajina, Výroční zpráva Human Rights Watch z 12. ledna 2017, a další;
- založeno rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 10. 4. 2017 č.j. 62 Az 2/2017-53, jímž bylo zrušeno rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 10. ledna 2017 č.j. OAM-1/LE-LE05-LE05-2017 a vráceno k dalšímu řízení. Rozhodnutím ze dne 10. ledna 2017 bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Krajský soud dospěl k závěru, že pro hodnocení dopadu vyhrožování z důvodu dluhu na přípustnost druhé žádosti nemělo žalované ministerstvo vnitra dostatečné informace, jestliže se spokojilo pouze s údaji získanými ve vyplněném formuláři. Správní spis neobsahoval k tvrzenému dluhu žádnou další informaci a o dluhu žalobce v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu se vůbec nezmiňoval. Soud proto vyhodnotil rozhodnutí správního orgánu jako nepřezkoumatelné, neboť skutkový stav, který vzal za základ pro rozhodnutí, neměl oporu ve spisu;
- protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 5. 2017. Žalobce uvedl, že Ukrajinu opustil v r. 2014 a od té doby se tam nikdy nevrátil. Jako důvod odjezdu z Ukrajiny uvedl, že si půjčil peníze, ty mu ukradli a nemohl je proto vrátit. Dlužil 3000 USD a do zahraničí odjel, aby je vydělal.

Jiný důvod k odjezdu z Ukrajiny neměl. Kromě dluhu žádné problémy na Ukrajině neměl. Problémy s dluhem začaly začátkem roku 2014. Na otázku, proč toto neuvedl v prvním řízení, uvedl, že myslel, že žádostí prodlouží pobyt v ČR, vydělá si peníze na splacení dluhu a pak odjede a možná by se zase vrátil, protože na Ukrajině není práce.

III.

[8] Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná. Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.

[9] Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

- a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
- b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

[10] Podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb. azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

[11] Podle § 14a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb. doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

[12] Podle § 14a odst. 2 uvedeného zákona za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

IV.

[13] Aplikací § 10a písm. e) zákona o azylu se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku z 11. 6. 2009, sp. zn. [9 Azs 5/2009](#), vyslovil, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Aby bylo možno opakovanou žádost projednat, je nutno splnit současně dvě podmínky: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, přičemž za nové skutečnosti nebo zjištění je ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele a 2) musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení.

[14] S odkazem na výše uvedené, aby opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany byla přípustná, musí být splněny kumulativně obě podmínky, tj. podmínka uvedená v § 11a odst. 1 písm. a) a současně i podmínka uvedená v ust. § 12 nebo § 14a zákona č. 325/1999 Sb.

[15] V daném případě z připojeného správního spisu nebyly zjištěny žádné skutečnosti na straně žalobce, které by naplňovaly ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu.

[16] Je nesporné, že v souzené věci se jedná o žalobcovu druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V první žádosti jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl toliko obavu z nástupu na vojnu, dostal již předvolání a nechce se proto domů vrátit. Ve druhé žádosti již jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvedl obavu z vyhrožování, neboť po něm chtějí splatit dluh.

[17] Oproti první žádosti tak žalobce nově tvrdil, že dluží peníze a je mu proto vyhrožováno. V České republice chce vydělat peníze, aby mohl dluh vrátit, a to byl důvod odjezdu z Ukrajiny v r. 2014. Pro hodnocení dopadu na nové řízení, nyní uváděná skutečnost obava z vyhrožování z nezaplacení dluhu, je nejprve nutno toto „nové tvrzení“ předběžně posoudit, zda se jedná o nové skutečnosti, které žalobce nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést a současně, zda se jedná o takové skutečnosti, které jsou podřaditelné pod důvody uvedené v § 12 nebo alespoň § 14a zákona o azylu.

[18] Co se týče jeho dluhu, jedná se o takovou skutečnost, kterou žalobce mohl uvést již v první žádosti. Nejedná se o žádnou novou skutečnost, která nastala až po ukončení řízení o první žádosti. Žalobce však toto v předcházejícím řízení neuvedl. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce v řízení o první žádosti měl dostatečný prostor a byl i dotazován na další skutečnosti, o které by chtěl svou

žádost opřít, což neučinil a setrval jen na tvrzení obavy z nástupu na vojnu. Vzhledem k tomu, že žalobce, ač mu byla jeho finanční situace a otázka dluhu známá od počátku, tuto neuvedl již v řízení o žádosti ze dne 15. 5. 2015, svým postojem zavinil, že tato okolnost nebyla zkoumána již v řízení o první žádosti. V případě žalobce tak nebylo možno aplikovat ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, a proto již bylo zcela nadbytečné se zabývat event. plněním podmínky § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu (viz odstavec 8 tohoto rozsudku). Naopak žalobcův postup vzbuzuje zcela oprávněně pochybnosti o pravdivosti dřívějšího i nynějšího uváděného důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. Soud přisvědčil zcela žalovanému správnímu orgánu v posouzení této otázky.

[19] Soud v dané věci dospěl k závěru, že žalobce neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění ve své druhé žádosti, neuplatněné bez jeho zavinění v řízení předchozím, a proto jeho nová žádost je nepřípustná ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a správní orgán postupoval v souladu se zákonem o azylu. Žalovaný proto nemohl jinak, než řízení zastavit dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu.

[20] Soud nepřisvědčil názoru žalobce, že správní orgán se nevypořádal s výtkami obsaženými ve zrušujícím rozhodnutí zdejšího soudu. Tak jak uvedeno v odstavci 6 tohoto rozsudku, krajský soud svým rozsudkem ze dne 10. 4. 2017 č.j. 62 Az 2/2017-53 zrušil rozhodnutí správního orgánu, neboť správní orgán, vycházel-li pouze z údajů získaných z vyplněného dotazníku a nezískal od žalobce bližší informace, neměl dostatečné podklady pro rozhodnutí. Dle soudu v novém řízení správní orgán, uskutečnil-li pohovor s žalobcem, si dostatečně osvětlil okolnosti kolem nově tvrzené skutečnosti o dluhu na Ukrajině. Jestliže žalobce o dluhu a výhrůžkách věděl od příchodu na území České republiky a toto v první žádosti o mezinárodní ochranu svým zaviněním neuvedl, pak je zcela nadbytečné se v řízení o druhé žádosti zabývat event. dopadem obav z vymáhání dluhu na plnění podmínek ust. § 12 či 14a zákona o azylu. Soud již jen opakuje s odvoláním na citované ustanovení v odst. 8 tohoto rozsudku, že musí být současně plněny podmínky ust. § 11a odst. 1 písm. a) a b) zákona o azylu. Není-li plněna jedna, nemá pak již žádný vliv i event. plnění druhé podmínky a je zcela zbytečné se druhou podmínkou zabývat.

V.

[21] Po provedeném řízení a dokazování dospěl soud tak k závěru, že žalovaný správní orgán v souladu se zákonem o azylu posoudil žádost o udělení mezinárodní ochrany, a zcela správně ji vyhodnotil jako nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení dle § 25 odst. 1 písm. e) zastavil.

[22] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a tuto

zamítl. Soud rozhodl ve věci bez jednání po vyslovení souhlasu obou zúčastněných stran (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

VI.

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

[24] Ustanovenému právnímu zástupci žalobce Mgr. Beatě Kaczynské soud přiznal odměnu ve výši **6.800,- Kč**. Soud ustanovenému zástupci přiznal odměnu za dva úkony právní služby – příprava včetně převzetí zastoupení, kdy součástí úkonu je i nahlížení do soudního spisu dne 4. 8. 2017) a doplnění žaloby, a to dle § 9 odst. 4 písm. d/, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhl.č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. dvakrát po 3.100,- Kč, celkem **6.200,- Kč**, dva režijní paušály dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, tj. dvakrát po 300,- Kč, tj. **600,- Kč**, celkem 6.800,- Kč. Soudu z jeho rozhodovací činnosti je známo, že ustanovená advokátka je plátcem DPH, proto částka 6.800,- Kč byla navýšena o 21 % DPH, tj. o částku **1.428,- Kč** na celkovou částku **8.228,- Kč**. Uvedená částka bude zástupci žalobce vyplacena tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

[25] Výrok IV. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého stát platí odměnu ustanovenému advokátovi.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 24.10.2017

Za správnost vyhotovení:
I. Ch.

JUDr. Jana Záviská v. r.
samosoudkyně